

ON THE RECORD

‘Als de hele wereld tegelijk zou eten, zou je een paar seconden wereldvrede hebben.’ **Sopraan Claron McFadden** in *De Volkskrant*.

‘Onder de kunstenaars zijn de schrijvers het angstigst én het meest jaloers op de andere kunstvormen.’ **Auteur Julian Barnes** in *The New York Review of Books*.

‘Tatoeëren is een vorm van berusting: we kunnen niets veranderen aan de wereld, dus laten we dan onszelf maar veranderen.’ **De nieuwe Nederlandse Denker des Vaderlands René ten Bos** in *Vrij Nederland*.

‘Toen ik twintig was, wist ik, voor het eerst en het laatst in mijn leven, alles.’ **Auteur Niña Weijers** in *De Groene Amsterdammer*.

Wim Vandekeybus (*Ultima Vez*) sluit in *Mockumentary of a Contemporary Saviour* zijn dansers op in een zwart gat. Desondanks te zien in de KVS.

In welke sferen vertoeft u, meneer Vandekeybus?

WIM VANDEKEYBUS: In science-fictionsferen! De laatste tijd heb ik veel sciencefiction gelezen en bekeken, zoals Alfonso Cuaróns succesfilm *Children of Men* (2006). Het intrigeert me hoe de personages bij het opbouwen van een nieuwe werkelijkheid telkens vertrekken van de restanten uit het verleden. Dat is het uitgangspunt van deze nieuwe creatie. Zeven personages zitten vast in een postapocalyptisch niemandsland, en bedenken regels voor een nieuwe samenleving. Natuurlijk ben ik beïnvloed door de actualiteit, maar ik wil geen voorspeller zijn. Ik reik gewoon mogelijkheden aan, op een spannende manier. Als theater uitleggerig wordt of de realiteit navertelt, dan haak ik af. Theater moet een belevenis zijn.

Dit keer wordt u geholpen door auteur Bart Meuleman en zeven atypische dansers.

VANDEKEYBUS: Ik schreef de tekst samen met Bart, die u kent als de scenarist van onder meer de Canvasreeks *Duts* (2010). Ik hou van zijn scherpe, droogkomische pen. Onze ambitie – en tegelijk onze pijniging – was: ‘We bewerken geen klassieker, wij bedenken er één!’ (*lacht*) In ons stuk praten zeven mensen over geloof, twijfel en zwakheden. Ja, God is hot dezer dagen. Maar ik ben al levenslang geïntrigeerd door hoe godsdiensten gelijksoortig en soms zelfs verweven zijn. Elke mens gelooft in iets, in iemand, in een of andere messias. Het geloven bindt ons.

Danny Willems

WIM VANDEKEYBUS

‘Ja, God is hot dezer dagen’

Door *ELS VAN STEENBERGHE*

De zeven personages komen uit alle hoeken van de wereld. Elk personage was getuige van iets ingrijpends, heeft een missie, en is het portret van een van de performers. Zo is het personage van Yun Liu, een Aziatische danseres en Wushu-krijgster (*wushu is een Chinese krijgskunst, nvdr.*), een echte vechter. Ze is woest over de 80 miljoen Chinese meisjes die tussen 1979 en 2015, de periode van de eenkindpolitiek, geaborteerd werden omdat ouders liever een zoon wilden. Naast Yun staan de Belgisch-Spaanse actrice Anabel López, de blinde acteur Saïd Gharbi, de Afro-Amerikaanse acteur Jason Quarles, de Siberische danseres Maria Kolegova en

‘Dansen om te dansen is interessant, maar ik raak er snel op uitgekeken.’

de stevige, Britse acteur Daniel Copeland op de scène. Er wordt wat afgepraat tussen hen.

Is er nog tijd om te dansen?

VANDEKEYBUS: Natuurlijk, al wordt er meer gesproken. Dansen om te dansen is interessant, maar ik raak er snel op uitgekeken. Dans moet functioneel zijn. In dit stuk zet ik dans in als een gevaarlijk ritueel. Een van de mooiste duetten is het duet tussen Copeland en Kolegova. Hij tollend met zijn zware lijf, zij zwevend door de lucht in bevreedende poses. Het stuk is ook een spel – ‘a mockumentary’ is een docucomedy – tussen individuen. Het is spelen met messiasen en met gevaarlijke rituelen, in een zwart gat.

Maar hoe ziet dat zwarte gat eruit op de scène?

VANDEKEYBUS: Dat vroegen scenograaf Meryem Bayram, geluidskunstenaar Charo Calvo en ik ons ook af. Het decor is licht, vergankelijk en bestaat vooral uit met de computer gecreëerde abstracte geluiden. Die soundscape nodigt je uit om in het verhaal te stappen en de trip intens te beleven. Intens, niet instant want we leven te ‘instant’. Kijk naar onze politici, dat zijn bijna allemaal zelfverklaarde instantmessiasen zonder enige lange-termijnvisie. Ik zet daar graag een belevenis tegenover die mysterieus en spiritueel is op een spectaculaire, sensuele en hoopvolle wijze. ●

Mockumentary of a Contemporary Saviour. 14-22/04, KVS, Brussel. Nadien in Leuven, Hasselt en Brugge. Info: www.ultimavez.com